

ขอข้อมูลการใช้ไฟฟ้า

เรื่องนี้เป็นกรรณการร้องขอตรวจสอบการใช้ไฟฟ้าของสมาชิกในโครงการหนึ่ง จะเปิดเผยได้มากน้อยแค่ไหน การเปิดเผยจะรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่ มาดูครับ

บริษัท ก จำกัด เจ้าของโครงการ ก โพรเวทปีช ได้ยื่นคำขอใช้ไฟฟ้าพร้อมมิเตอร์วัดหน่วยไฟฟ้าประธานและติดตั้งมิเตอร์วัดหน่วยไฟฟ้าย่อยให้แก่สมาชิกในโครงการ โดยในการจัดเก็บค่าไฟฟ้าจะคิดค่านวนจากค่าไฟฟ้าจากมิเตอร์ประธานหักออกจากค่าไฟฟ้าจากมิเตอร์ไฟฟ้าย่อยของสมาชิก ที่เหลือเป็นค่าไฟฟ้าคิมไฟส่องถนนและสระน้ำ ต่อมาปรากฏว่า ค่าไฟฟ้าคิมไฟส่องถนนและสระน้ำมีจำนวนสูงผิดปกติโดยไม่ทราบสาเหตุ บริษัท ก จำกัด จึงมีหนังสือถึงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารการใช้ไฟฟ้าของสมาชิกในโครงการทั้งหมด ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัด A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยได้หากไม่ได้รับความยินยอมจากสมาชิก บริษัท ก จำกัด จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลการใช้ไฟฟ้าของสมาชิกในโครงการ ก โพรเวทปีช ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงและมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบใช้ไฟฟ้าเป็นเหตุให้ได้รับความเสียหาย จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ข้อมูลดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลปะปนอยู่ด้วย เช่น ชื่อผู้ใช้ไฟฟ้า ที่อยู่ หมายเลขบัญชีผู้ใช้ไฟฟ้า เลขที่สัญญา ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรปกปิดข้อมูลในส่วนนี้ไว้ วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลการใช้ไฟฟ้าของสมาชิกในโครงการ ก โพรเวทปีช ตั้งแต่ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๙๕/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอบันทึกประจำวันคดีอาญา

เรื่องนี้ ผู้ต้องหาขอบันทึกประจำวันคดีอาญาและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรึกษาทนายความเพื่อต่อสู้คดีต่อไป จะเปิดเผยได้มากน้อยแค่ไหน มาดูเรื่องนี้ครับ

นาย ก ถูกนาย ข แจ้งความดำเนินคดีข้อหาหมิ่นประมาท นาย ก เข้าพบพนักงานสอบสวน รับทราบข้อกล่าวหาและให้การปฏิเสธในชั้นสอบสวนแล้ว นาย ก ได้มีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธร A ขอคัดถ่ายบันทึกประจำวันคดีอาญาและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาทนายความและต่อสู้ในชั้นพนักงานอัยการ สถานีตำรวจภูธร A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนคดีอาญา ซึ่งพนักงานอัยการยังไม่ได้อ่านฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลและสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อสู้คดี การเปิดเผยสำนวนคดีในขณะนี้อาจกระทบต่อการพิจารณาสำคดีของพนักงานอัยการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ ได้บัญญัติวิธีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในระหว่างดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้วว่า จำเลยหรือผู้เสียหายจะขอตรวจและขอคัดสำเนาคำให้การของตนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนในชั้นสอบสวนได้ต่อเมื่อพนักงานอัยการได้อ่านฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ วินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๒๐๐/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขอข้อมูลข่าวสารของผู้ร้องเรียน

เรื่องนี้เกี่ยวเนื่องจากการเลือกตั้งท้องถิ่น มีการร้องเรียนว่ากระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องจึงขอข้อมูลข่าวสารของผู้ร้องเรียน มาดูว่าจะสามารถเปิดเผยได้มากน้อยแค่ไหน

นาย ก เป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลแห่งหนึ่ง ถูกร้องเรียนว่าจัดยานพาหนะนำผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปยังที่เลือกตั้งโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามปกติ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเห็นสั่งให้ยกคำร้อง เนื่องจากไม่ปรากฏพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา นาย ก จึงมีหนังสือถึงสำนักงาน A ขอข้อมูลข่าวสาร หนังสือร้องเรียนและรายชื่อผู้ร้องเรียน เพื่อนำไปดำเนินการทางกฎหมายต่อไป สำนักงาน A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่มีความจำเป็นที่ต้องปกปิดเป็นความลับ เพราะมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องและพยานบุคคล หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง วินิจฉัยสรุปว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อการศึกษาเรื่องร้องเรียน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นที่ถูกร้องเรียน แต่ในขณะเดียวกัน ผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายแก่ทางราชการ ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยชื่อ ที่อยู่ของผู้ร้องเรียน อาจเป็นเหตุให้ต่อไปไม่มีผู้ใดกล้าให้ข้อมูลข้อเท็จจริงการกระทำความผิดกฎหมายแก่ทางราชการ และทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยในสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลและการประกอบอาชีพจากการร้องเรียนดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียน โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ นามสกุล ลายมือชื่อ ที่อยู่ และข้อความที่จะทำให้ทราบว่าผู้ร้องเรียนเป็นบุคคลใด

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างประเทศ ความมั่นคงและการเมือง (ที่ ตม ๑/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอรายการเสียภาษี

เรื่องนี้ก็เกี่ยวเนื่องจากการเลือกตั้งท้องถิ่น มีการขอตรวจสอบรายการเสียภาษีของผู้ได้รับเลือกตั้งสภาท้องถิ่นว่ามีการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอย่างถูกต้องหรือไม่ มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก ได้มีหนังสือถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ ของนาย ข เพื่อนำไปตรวจสอบนาย ข เสียภาษีอย่างถูกต้องก่อนเข้ารับตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือไม่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากขัดต่อแนวทางปฏิบัติเรื่องการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง วินิจฉัยสรุปว่าแบบรายการผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฐานะการเงินของผู้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ซึ่งถือเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้เป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือเป็นผู้ที่มีหน้าที่ร้องขอ ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร และเหตุผลของผู้อุทธรณ์ยังไม่แสดงให้เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์อย่างไร จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาย ข การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง (ที่ ศค ๔/๒๕๖๖)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก

เรื่องนี้เป็น การขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก หน่วยงานจึงปฏิเสธการเปิดเผย มาดูว่าการปฏิเสธเช่นนี้ คณะกรรมการจะวินิจฉัยอย่างไร

นาย ก มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า นาย ก เป็นคู่สัญญาในโครงการดังกล่าวที่ได้มีการเบิกจ่ายไปแล้ว เอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีจำนวนมาก เป็นการสร้างภาระให้กับเจ้าหน้าที่ในการจัดเตรียมให้ตามคำขอ ถ้าประสงค์จะขอดูยินดีอำนวยความสะดวกให้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาสรุปว่า การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีจำนวนมาก ถ้าประสงค์จะขอดูยินดีอำนวยความสะดวกให้ ถือว่ามีได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะรับเรื่องไว้พิจารณาว่า “ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น” การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลของหน่วยงานดังกล่าวข้างต้น จึงมิได้อยู่ในอำนาจที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะรับไว้พิจารณาได้ จึงมีคำสั่งไม่รับเรื่องอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th)

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๗/๒๕๖๖) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”